

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
17:25	18:26	19:00
17:24	18:29	19:04
17:24	18:25	18:59
חיה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

לגלות את ההסתר

מדוע לא מוזכר שם השם במגילה ומה נוכל ללמוד מכך

הכל בהשגחה

השגרה עשויה להשכיח את העובדה הברורה הזו, החיים בעידן טכנולוגי ואוטומטי, מלא במוסכמות שונות ועמוס בטרדות ודאגות, עשויים לגרום לחשיבה כי העולם מתנהל כמעט מעצמו, ישנה שגרה פעילה, וקשה לחוש ולהיזכר כי אבא שבשמיים מנווט ומנהל את כל הקורה סביבנו...

אך אם נתבונן ונשקיע בכך מחשבה ותשומת לב, נגלה את נוכחותו של בורא עולם חיה וקיימת במעמקי הלב, ונגרום לאמונה בו להיות נוכחת ופעילה ומובילה בתוך שגרת היום שלנו. אז, נהיה רגועים ושלווים בהרבה, לא נחוש כי כל קושי יוצר טענות ותלונות, לא נראה בכל התמודדות מין חוסר מזל אישי, כי אנחנו כבר יודעים שזה באמת לא תלוי בנו...

כל העוצמות שלנו ניתנו לנו במתנת חנים מידי הקדוש ברוך הוא, הוא הנותן חיים ומעניק עצה ותבונה, הוא המכוון והמניע והקובע, הוא לבדו יקבע את תוצאת הטיפול הרפואי, ההצלחה במבחן, הקבלה לעבודה וגם האם הבנק יסגור עלי את הדלת ברגע האחרון...

את הכל הוא מנהל, רק הוא! אנחנו מסתובבים כאן, פועלים ככל יכולתנו בכוחות די דלים, שגם אותם קיבלנו רק ממנו כדי שנשתדל ונעשה את שלנו, כי כך צוינו לעשות. אבל למעשה, רק הוא קובע, רק הוא מכריע, רק הוא מנהל. וכיון שהוא האבא הטוב שלנו - גם אין ספק שכל מה שהוא קובע ומניע זה לטובתנו, אם נבין למה וגם אם לא!

יהודי מאמין, יש לו עמוד איתן להישען עליו, הוא אף פעם לא לבד. הוא יודע שכל מה שעובר עליו מתוכנן לפרוטרוט, וכפי שיש סיבה יש לה מסובב, והוא יודע ומבין ועושה הכל לטובתו. אין פלא כי הוא מסוגל להחזיק מעמד, אין חידוש בכך שהוא לא נשבר - הרי הוא מאמין, הוא יודע שיש סיבה והכל בעצם בסדר, הוא רק עדיין לא רואה למה וכיצד!

גויות, מחץ ראש על ארץ רבה. כשיש דין בגוים אז זה מלא גויות, אבל בארץ ישראל - ראש אחד. בלבנון היה במשך שנים הרוגים, פעם אחת נכנסו מחבלים במחנה צרפתי - שלוש מאות הרוגים. וכשאדם מתבונן בזה מחדיר בו אמונה, מה זה הקב"ה, מה זה מוסדות תורה. שם הכל חול אין מה שיגן עליהם.

ולכן נקראת המגילה מגילת אסתר, לשון הסתר, **שהתפקיד שלנו לגלות את הקב"ה בתוך ההסתר.** כמו שאמרו חז"ל אסתר מן התורה מניין? שנאמר בספר דברים אמר הקב"ה למשה רבינו "ואנכי הסתר אסתיר פני מהם ביום ההוא". המגילה מורכבת מהרבה הרבה פרטים, וכשאדם מתבונן הוא מגלה בתוכו את הקב"ה. לכן נקראת מגילת אסתר - גילוי ההסתר.

ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים! חפש את הקב"ה דוקא בתוך הערפל! בתוך הבלבולים! תחפש בתוך הצרות ותמצא את הקב"ה. כמו שאומר הנביא "עימו אנכי בצרה - אחלצה ואכבדה" **כשאדם נמצא בצרה הוא מתחבר לקב"ה**, אפילו אתאיסטים מהרהרים בתשובה, יודעים בתוך תוכם את האמת.

לפעמים האדם זוכה להבין מדוע זה קורה, ולפעמים נשגבים הדברים מבינתו, אך צריך להיות ברור כשמש שכל הצער התקלות והייסורים למעשה הם חלק בלתי נפרד מהישועה שלו.

בטבעו יכול אדם להתלונן למה ה' עושה לי את זה, הכל נראה רע, אבל אומר דוד המלך ע"ה: "חסד ומשפט אשירה" - בין חסד ובין משפט אשירה, כמו שאמרנו אי אפשר לדעת מה טוב באמת ומה רע באמת.

ידוע הסיפור על יהודי בעל משפחה, עני מרוד, עבר לגור ליד בית כנסת ושם היתה לו עבודה לעזור בבית הכנסת. אדם נאמן היה, קיבל את התרומות מהאנשים, קנה מה שצריך סידר את בית המדרש, וקיבל משכורת זעומה אבל מפרנסת. יום אחד החליפו גבאי, הוא רצה לבדוק את התרומות ליעל את בית המדרש, ואמר היכן הקבלות? איך נותנים לו תרומות, אמרו לו, הוא לא יודע לכתוב קבלות. פיטר אותו. הלך המסכן, הלך נעשה עוזר לסוכן נדל"ן, למד את העבודה לאט לאט התקדם, פעם אחת עשה עיסקה ענקית ונעשה מיליונר. אמרו לו לחתום על החוזה, אמר להם שאינו יודע לכתוב, שאל אותו אתה לא יודע לכתוב והצלחת כל כך?! אמר לו אילו הייתי יודע לכתוב הייתי עד היום עוזר בית כנסת. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

שמתבוננים במגילה אפשר לחזק את האמונה בקב"ה והשגחתו ואהבתו אותנו: מרדכי מבקש לאסתר שתיגש לאחשוורוש ותתחנן לפניו על עם ישראל, אסתר אומרת למרדכי היהודי שמי שבא לאחשוורוש בלי רשות אחת דתו להמית, עונה לה מרדכי בביטחון ואמונה "כי אם החרש תחרישי בעת הזאת, רווח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר", מרדכי ברחוב, עם ישראל ברחוב, יש גזירה על כל היהודים, ואסתר בארמון! אך מרדכי בבטחון ואמונה אומר אנחנו ננצל "ואת ובית אביך תאבדו".

מרדכי היהודי איזה יראת שמים! לא פוחד מהמון הרשע רק מהקב"ה, לא פוחד לא ממנו ולא מהמלך אלא מהקב"ה. כשמתבוננים במגילה אפשר לבוא ליראת שמים. הגמרא במגילה אומרת ויסר המלך את טבעתו אמר רבי אבא בר כהנא: גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל שכולן לא החזירום למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב. ארבעים ושמונה נביאים לא הועילו, וכשיש צרה מתעוררים עד שבאים לקיימו וקבלו מאהבה!

שואלים הספרים: מדוע נקראת מגילת אסתר ולא "מגילת מרדכי" הרי הוא גם שותף בסיפור. שימו לב! בכל המגילה לא כתוב מפורש שם שמים, אבל במילה "המלך" מרומז הקב"ה. בורא עולם לא מוזכר במגילה, כל דבר נראה מקרה, **מי שרוצה להאמין יאמר איזה נס גדול, הכל סיבוב משמים**, שמרדכי ידע שבעים לשון, ושישב שם בדיוק ולא יחשדו בו, ועוד שימו לב, אם המלך היה נותן למרדכי את השכר שלו באותו יום, לא היה נס המגילה! באותו לילה שהמן בא למלך לתלות את מרדכי, נדדה שנת המלך וביקש להביא את ספר הזכרונות, ובדיוק קרא על מרדכי שעשה טוב למלך ולא קיבל שום שכר.

מי שרוצה להאמין רואה את הניסים, מי שלא רוצה אומר "צירוף מקרים ארוך"... והיום זה לא קורה? **שלושים ותשע סקאדים במלחמת המפרץ**, כל סקאד רבע טון חומר נפץ, רחוב שלם יכול להיהרס, בתים קורסים, ומה אומרת התקשורת? צירוף מקרים ארוך. חלילה לא להזכיר את הקב"ה. בערב הסעודית טיל אחד הרג מאה, כי שם אין ישיבות אין תשב"ר, המעצמה הכי גדולה בעולם היא ישראל, כי יש בה ישיבות ותלמודי תורה אמירת תהילים וזוהר הקדוש. שלושים ותשע טילים בארץ והרג אחד, טיל אחד ומאה הרוגים שם. כשהיה פיגועים רח"ל, על כל פיגוע שם עשרות ואף מאות, בצרפת שמונים הרוגים, באמריקה מאות, וכאן ברוך ה' מעט. וכמו שאומרים בפסוק ידן בגוים - מלא

* ניתן להקדיש לע"ג, לרפואה או להצלחה

כונן זמירות שותף קיכוי תרביץ

בתרומה של 100 ש"ח אתם שותפים בהפצת אלפי עלוני 'אור הפרשה' בכל רחבי הארץ

להצטרפות חייגו: 03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

סגולה נוראה להצלחה

בית הכנסת הקטן ברמת גן, הוא מקום שגרתי ונטול הפתעות. כל יום, בשעה הקבועה, מתחיל המניין הקבוע. אותם יהודים, באים באותה שעה, בדרך כלל אפילו אותו חזן. כולם מכירים את כולם, המתפללים אינם משתנים, גם לא הקצב. הכל הכי רגיל בעולם, בבית הכנסת בו מתפלל ר' השל רייחלוביץ' הי"ו, ממנו שמענו את הסיפור המפעים הבא.

ביום מן הימים, נקלע לבית הכנסת אורח זה, שחזונו ומבטיו התוהים הסגירו את העובדה כי הוא לא מבאי בית הכנסת בימי שגרה, וכלל לא מכיר את הלך הרוחות וסדר התפילה. האיש היחיד אותו הכיר היה ידידו ר' השל, ולכן האורח ניגש אליו והסביר כי עם תום השבעה על פטירת אביו - הוא רוצה לבוא לבית הכנסת בשנה הקרובה, לומר קדיש על אביו ז"ל מדי יום ביומו.

ר' השל קיבלו בסבר פנים יפות, הציע לו מקום ישיבה, ולימד אותו לומר קדיש. ואכן, מאותו יום, החל רוני מבקר בבית הכנסת באורח קבע, אומר את הקדיש הראשון - לפני תחילת התפילה, ומשתתף עד אמירת הקדישים שבסוף התפילה, אז היה שב ונעמד ואומר את הקדיש בכוונה ובמתינות, לעילוי נשמת אביו.

לאחר כמה שבועות שנהג כך בקביעות, התחיל רוני גם להתפלל עם הציבור. לאחר שעשה היכרות עם הקהל וסדר התפילה, החליט להצטרף למניין ולהתפלל בקביעות. לאחר אמירת הקדיש הראשון כבר לא התיישב להמתין לקדישים שבסוף התפילה, אלא החל להתפלל עם הציבור, מילה במילה, כשהוא חש כי התפילה מאפשרת לו רגעים של חיבור עם אביו שבשמים, וממלאת אותו באושר וסיפוק רוחני.

ר' השל הביט ברוני, וראה כיצד התפילה מאירה את פניו ואת חייו. הוא ראה כיצד רוני נהנה מכל מילה, מתמלא אושר, חייו קיבלו טעם חדש. לפיכך, ניגש אליו והסביר לו בנועם, כי התפילה בנויה קומה אחר קומה, נדבך מעל נדבך. פותחים בברכות השחר, ממשיכים לפרשת העקידה, אומרים קרבנות וקטורת, וכך בונים את המשך התפילה כסדרה.

'אם עכשיו אתה כבר מרגיש כל כך טוב מהתפילה, שווה בנפשך מה יקרה כשתתפלל

כראוי, מהתחלה עד הסוף, ותפילתך תיבנה נדבך אחר נדבך לפי הסדר הנכון...' - אמר ר' השל, והזמין את רוני להגיע קצת יותר מוקדם, כדי שיוכל להתפלל עמו את החלק הראשון שבתפילה.

רוני התקשה להיענות להצעה, והשיב כי שעות הבוקר לחוצות לו במיוחד, ויתקשה לעמוד בכך. ידידו ר' השל לא לחץ, אלא הסביר בנועם עד כמה הקטורת מגינה מכל המזיקים ופותחת לאדם שערי שפע וברכה, ועד כמה בארבע דקות ביום אפשר לפתוח במפתח מאסטר את כל מנועולי החיים, וליהנות מאפיקים חדשים של שפע וברכה בזכות הקטורת!

רוני שמע, והחליט לנסות. 'אני כבר מתפלל ונהנה מזה כל כך' - הרהר, 'כנראה באמת כדאי להתפלל בשלמות, ולזכות במפתח המאסטר - פרשת הקטורת, שתפתח לי שערי שמים ותעניק לי שפע של אושר וברכה במלוא חופניים.' על אתר סיכם עם ר' השל כי מהיום ואילך אכן יקדים בכמה דקות, כדי שיהא סיפק בידו לומר את פרשת הקטורת במתינות ובכוונה.

יום רביעי בשבוע, היה היום הראשון בו החל רוני באמירת פרשת הקטורת. הוא אמר את פרשת הקטורת מדי יום, גם בחמישי וששי ושבת, ובכל השבוע שאחר כך. ביום ראשון בבוקר, שבוע וחצי - 11 ימים מהיום בו החל באמירת פרשת הקטורת, הגיע לבית הכנסת נרגש מתמיד, מלא התפעלות...

מיד אחרי התפילה, גילה את אוזנו של ר' השל: 'הרי כידוע לך, אני מתפרנס מציורים, שרעייתי מצוירת ואני אחראי על שיווקם ומכירתם. כמו כל אדם העוסק לפרנסתו, יש תקופות טובות יותר ופחות... אבל בשבוע האחרון, בשבוע האחרון - - -'

רוני עצב, בקושי הצליח לכלוא את התרגשותו, והמשיך בקול סדוק: 'בשבוע האחרון, מאז התחלתי לומר את פרשת הקטורת, מכרתי בשבוע אחד כמות ציורים כמו שמכרתי לאורך כל השנה האזרחית החולפת! אני לא מאמין ושפתי נוקשות בהתרגשות, אבל אלו העובדות: בשבוע אחד מכרתי ציורים כמו שמכרתי בשנה שלימה!' ר' השל הניח יד רכה על כתפו של רוני, וטפח על

שכמו בחוס. אבל רוני לא נרגע, עודנו המום מהנס הכלכלי שהתרחש לנגד עיניו: 'לא ייאמן', שב ואמר, 'עד כמה גדול הכח של פרשת הקטורת. הרגשתי שכל השערים נפתחו בפניי, זכיתי בשפע פרנסה אדיר ובלתי צפוי, עד כדי שמה שהרווחתי בשנה שלימה שעברה הרווחתי בשבוע האחרון בלבד!'

ר' השל הופתע ושמח בשמחתו של רוני, והגיב מיד: 'האמת שכך כתוב בספר 'סדר היום', שאמירת פרשת הקטורת פותחת את כל שערי הפרנסה ומעשירה, וההוכחה לכך היא מהכהנים שהקטירו את הקטורת פעם אחת בלבד, כי כל מי שהיה עוסק בקטורת היה מתעשר מיד, ושוב לא הוצרך להשתמש בסגולת הקטורת להתעשר...'

והיום, כשהקטורת היא באמירה בלבד, ניתנת הזדמנות סגולת הקטורת גם למי שאינו כהן, ולפיכך אין ספק כי אמירת הפרשה אכן השפיעה להזניק את מכירות הציורים כלפי מעלה, בלי כל השוואה לכל מה שהכרת!'

פרשת הקטורת מביאה בכנפיה ניסים וישועות, ברמה שלא תיאמן. כל מה שנדרש מאיתנו לעשות, הוא להקדיש כמה דקות ביום לאמירת פרשת הקטורת, כדי לפתוח לעצמנו שערי חן וחסד ורחמים, שערי שפע וברכה.

כל כך הרבה יהודים מתקשים בפרנסה, מתאמצים כל כך להגדיל את הכנסתם, מוסיפים שעות עבודה או מפעילים קשרים כדי להוסיף אי אלו אחוזים למשכורתם. יש גם הרבה שמעיק עליהם מצב רפואי מורכב, ממתנינים לשמחה המבוששת מלבוא, מחפשים את המפתח שיפתח עבורם שערי שמים. הם הופכים את העולם בחיפוש סגולות, אך הסגולה הטובה ביותר נמצאת בהישג יד: פרשת הקטורת.

הבה נאמץ את הפרשה הזו אל ליבנו, לאומרה מדי יום במשך כמה דקות, ברוגע, במתינות, בכוונה. כך נזכה לסובב את המפתח הנכון, ונזכה לפתוח לנו שערי שפע ורחמים משמים עד בלי די!

**"בשבוע האחרון
מאז התחלתי לומר
את פרשת הקטורת
מכרתי כמות ציורים
כמו שמכרתי לאורך
כל השנה...."**

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריכם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

אנשים מאולפים

אילוף - בשיטה זו משתמשים מאלפי דובים, בשעה שהם רוצים לאלף דוב לרקוד לקול צליליו של שיר מסוים. הם מעמידים את הדוב על גחלים לוהטות, בשעה שהוא שומע פעם ראשונה את השיר. מובן מאליו, שהדוב מתחיל "לרקוד" מחמת הגחלים. לאחר שפעולה זו חוזרת על עצמה פעמים מספר, כשהגחלים והשיר באים כאחד, מתרגל הדוב לרקוד בשעה שהשיר מושמע, גם אם מתחת לרגליו לא ישימו גחלים. בזכרוננו של הדוב נקלט השיר עם תחושה מכאיבה מתחת לרגליו, והוא יחל לרקוד מיד בהישמע השיר, מבלי לבדוק את מצב הסמפרטורה של הקרקע תחתיו. הקהל ימחא כפיים בהתלהבות ויריע לדוב המאולף, מבלי להבין כי הדוב אינו נשלט על ידי רצונותיו והעדפותיו, כי אם מתוך רגש אסוציאטיבי שהוחדר אליו במהלך האילוף.

בנקודה זו אנו בני האדם זהים לחיות המהלכות על ארבע. אנו יכולים לצאת מכלינו ולנהוג כ"דוב מרקד", בשעה שסבך הכל התקשרה בתודעתנו פעולה מסוימת של זולתנו כהרגשה של גחלים לוהטות. הכרת המושג "התניה", יכולה להסביר לנו דברים רבים הקורים לנו או לזולתנו, ולאפשר לנו שיפוט נכון יותר של הנחזה לעין. אדם השומע שיר מסוים בזמן שלבו פתוח להרגיש התרוממות רוח, יקלוט את השיר יחד עם התחושה הרגשית שנלוותה לו. סביר להניח, כי לפחות בתקופה הקרובה, כשישמע את השיר, הוא יחוש התרוממות הרוח וגעגועים,

פרשת שבוע הרב צה ויאה

פרשת כי תשא

"כי תשא את ראש בני ישראל" פרשו חז"ל שעיקר הנשיאות ושורש ההצלחה והעלייה הוא בראש דייקא, והכוונה ב"נשיאות הראש" היא חיזוק האמונה שהיא הדעת של האדם שנמצאת בראש ששם מקום המוח ותפקידו להתנשאות על כל הגוף ובעיקר על הלב שהוא מקור הרגשות. למשל כשאדם רואה סיטואציה מסוימת, למול פניו הוא רואה כרגע מראות שמשתלטים על לבו למשל חלילה תאונה וכדומה ואז כשליבו מוצף ברגשות של רחמים על עובר התאונה אין שיכלו של האדם בדרך כלל יכול להשתלט על רגשות ליבו, אבל כשאדם מצליח ששיכלו וידיעתו שבהם הוא יודע שהכל לטובה ישתלטו על רגשות ליבו זה עיקר האמונה ודרך ההצלחה משום שעיקר בלבול האמונה מגיעה על ידי רגשות הלב כי באמת בשכלנו אנו מבינים שהכל מתנהל בהשגחה והכל לטובה.

ובאמת זאת היתה מטרת פרעה הרשע, בשם פרעה ישנם אותיות ערף שהערף מפריד בגופנו בין המוח ללב שזה היה רצונו של פרעה שעם ישראל יתכנסו ברגשותיהם שאין להם סיכוי להיגאל ושבטוח כבר שכחו מהם, בדיוק הרגשות שמלוות אותנו בשעת ניסיון וכשעם ישראל הפרידו את רגשותיהם והפעילו את שכלם וזכרו בניסים שעשה הקב"ה עם אבותינו

בלי לחבר בצורה מודעת בין השניים. לעומת זאת, מי ששמע קלטת חדשה בשעה שהיה מתוח ולחוץ, יגלה, כי שמיעת הקלטת הזו מעוררת בו תחושה לא נעימה, מעין זו שליוותה אותו בפעם הראשונה ששמעה, וזאת. בלי שיבין כלל מדוע זה מעורר בו תחושה לא נעימה.

לעתים אנו ממהרים לחרוץ דין כלפי אנשים עמם אנו נפגשים לראשונה, ובטרם החלפנו מלה כבר אנו סולדים מהם או אוהדים אותם. הלא דבר הוא, הכיצד יכול אדם להתרשם מאדם זר ברגע אחד, עוד בטרם בא עמו במגע ובמשא ומתן? גם כאן פועלת עלינו ה"התניה". בהחלט יתכן שמשקפיו, גבות עיניו, שפתיו, או אפילו הרייח שבין שיניו הקדמיות של הזר, עוררו בך מעצמם מראיתם תחושה מסוימת שחשת כלפי אדם אחר בעל אותם תו פנים. ילד שסבל הרבה ממלמד מסוים בחדר, עלול להרגיש סלידה כשיתקל לאחר שנים רבות באדם אחר, שיש לו "שגיון" זהה לזה שהיה המלמד רגיל לו, או שיחבש את הכובע לראשו באותה צורה מוזרה שהמלמד השנוא חבש את כובעו.

אותה תופעה אנו יכולים לזהות, ביחס לקול שאנו שומעים בטלפון ומזכיר לנו- מבלי שנדע על כך בכלל- את קולו של מישהו אחר שאנו מחבבים או ההיפך. והדברים אמורים גם כלפי ריחות וצבעים שונים, היכולים לעורר בנו אסוציאציות שונות ומשונות, שמגרות תאי זכרון שאין להם כל קשר ישיר וענייני. גם כשאנו רואים מאכל חדש, אנו יכולים לחוש כלפיו דחייה או תיאבון מוגבר, עוד לפני שטעמנו ממנו ועמדנו על טעמו. כל אחד יכול לבחון את ההיחסותו למאכלים, בעמדו במעדיה מול עשרות סוגי המאכלים שאותם לא טעם מעולם. הוא "יידע" לומר כמעט בוודאות, על סוג טעמו של כל מאכל ומאכל- ואפשר לנחש, שיהיו בין המאכלים כאלו שהוא יציין כ"טעימים למדי" וכאלו שהם "מרים מאוד". זאת, בשעה שיתכן שרק פרט אחד ממראהו של המאכל, הפעיל במוחו זכרון רדום ישן ממאכל שהוכרח לאכול בעבר וכדומה.

למאמרים נוספים של הרב אהרן פרידמן
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

ושגם הם בנים לאבותינו הקדושים אברהם, יצחק ויעקב ושגם אותם הקב"ה אוהב ובכך יצאו מהעצבות וזעקו לקב"ה וכמובן נגאלו.

עלינו תמיד לזכור במוחנו בנים אנחנו לאבא שבשמים והכל נעשה בעולם הזה לטובתנו הנצחית בין אם אנחנו מבינים את הנעשה אתנו ובין אם לא וזיכרון זה יהיה הפסק הלכה שלנו בכל סיטואציה שנראה, נשמע או שנעבור ולא נכניס את רגשות ליבנו לסיפור, נבין שהכל מגיע ממקור אחד שנאמר "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" ואחד בגמטריה שווה 13 כמניין אהבה ללמדנו שהכל מגיע ממקור אחד והעיקר שהכל מגיע באהבה.

כי גם אם נתאמץ מאוד עלינו לדעת שאין בידנו כוחות להבין את דרכיו של בורא עולם כנאמר שתכלית הידיעה שלא נדע וכיצד מסתדר הדבר הלא זהו הפך גמור היה צריך לומר תכלית הידיעה שנדע כמה שיותר. אלא כוונת רבותינו היא שתכלית הדעת(האמונה) שלא נדע שתבין שאתה לא מבין דבר בדרכיו של בורא עולם רק יודע כמו שלמדנו שהכל מגיע באהבה. משלו לדבר משל לאיש פשוט שנכנס לחדר הטייס שבו כל הכפתורים ושאל את הטייס מדוע הוא לוחץ דווקא על הכפתורים האלו כדי להטיס את המטוס, שאלו הטייס בחזרה האם למדת פעם להטיס מטוס כמובן שהאיש ענה בשלילה, חזר הטייס ואמר לו אז מה לך בכלל לשאול שאלות על כפתורי המטוס, והנמשל הוא לחיינו מתי למדנו פעם איך לנהל עולם הרי רחוק מאתנו הדבר, אז מה לנו בכלל לשאול שאלות על הנהגת בורא עולם בעולמו העצה הפשוטה לחיים בריאים היא לקבל הכל לטובה ולהבין שאנחנו לא מבינים את בורא כל העולמות.

הרב צה ויאה מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

הלכות ומנהגים הרב אהרן זכאי

קידוש של שבת

א. סדר הקידוש המיוסד על פי האר"י ז"ל, הרי הוא מודפס בסידורים. ובכניסתו לבית יאמר בקול רם ובשמחה יתירה "שבת שלום", ואם אמו בחיים ינשק ידיה. ובאמירת "שלום עליכם" לא יאמרו ממלך מלכי המלכים, אלא מלך מלכי המלכים, (עם מ' אחת). ויאמר "בצאתכם" לשלום (עם אות ב' בראש התיבה), והכוונה שנמשך אחר מה שאמר ברכוני לשלום, כלומר שיברכוהו בזמן צאתם ולא שדוחה אותם חלילה.

ב. כשיש חלילה מריבה או מחלוקת בבית, קבלה מרב גדול שלא יאמרו בליל שבת את החרוז "בצאתכם לשלום", והוא בדוק ומנוסה.

ג. כיצד מקדש? נוטל כוס שמחזיק רביעית הלוג או יותר (שמונים וששה גרם כמנין כו"ס), ומדיחו מבפנים ושוטפו מבחוץ וממלאהו יין ואחר כך אוחזו בימינו ומגביהו מן השלחן טפח (8 ס"מ) או יותר, ולא יסייע בשמאל את יד ימינו, ואומר בעמידה פרשת ויכולו עד אשר אלוקים לעשות, ואחר כך מברך ברכת הגפן, ואחר כך ברכת הקידוש, ושותה כמלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית (ארבעים וארבעה גרם), וכל השומעים טועמים מן היין לחיבוב מצוה.

ד. על פי הקבלה צריך לקבל את כוס הקידוש בשתי ידיו

מאדם אחר אשר גם הוא יאחזנו בשתי ידיו וימסרנו למקדש, והמקדש יאחז את הכוס בשתי ידיו כנגד החזה, ויחזיק את הכוס בידו הימנית בלבד מבלי סיוע ידו השמאלית. ויאחז את הכוס באצבעותיו הזקופות למעלה והכוס מוקף מסביב בגובהן של האצבעות, ולא יתן הכוס על כף היד וגם לא יניח הכוס על האצבעות כשהן פשוטות אלא זקופות למעלה. ולפני הקידוש ימוזג את הכוס במים, וטוב שאותו אדם שמסר את הכוס, הוא ימוזג ביד ימינו, וימוזג שלש פעמים. ואחר המזיגה יתן המקדש את עיניו בכוס היין ויסתכל בו, ויש סוד עמוק וכוונה גדולה בהסתכלות זו.

ה. לפני הקידוש יאמר מזמור לדוד ה' רועי וכו' עד סוף המזמור, ואחר כך יאמר יום השישי ויכולו השמים והארץ וכו', ויש טעם על פי הסוד מה שמוסיפים שתי תיבות של "יום השישי" עם ויכולו. וראשי התיבות של "יום השישי ויכולו השמים" הוא שם הוי"ה. וצריך לכוון מאד בקידוש ולהרהר בתשובה, כי אמירת "ויכולו" - להעיד כי ה' ברא שמים וארץ ונח בשבת, ורשע פסול לעדות, על כן יהרהר בתשובה שיהיה ראוי לעדות. ועל פי הקבלה צריך לעשות את הקידוש של הלילה בעמידה. וכן נוהגים הספרדים, ויש גם אשכנזים שנוהגים לעמוד בעת הקידוש.

ו. לאחר שסיים ויכולו השמים וכו' יאמר "סברי מרנן" ויענו "לחיים", וגם אם הוא

מקדש לבדו ואין אחר עומד אתו, יאמר "סברי מרנן", שיש בזה סוד וכוונה. ואחר כך יברך ברכת בורא פרי הגפן, ואחר כך יאמר ברכת הקידוש אשר קידשנו במצוותיו ורצה בנו וכו', ואחר כך ישב וישתה את היין.

ז. צריך לשתות מכוס של קידוש שיעור כמלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית (44 גרם). וכל זה מעיקר הדין, אבל מצוה מן המובחר לשתות רביעית (86 גרם).

ח. לא ישהה מתחילת השתייה עד סופה שיעור שאפשר לשתות רביעית הלוג, ולכל הפחות לא ישהה שיעור אכילת פרס.

ט. לכתחילה צריך המקדש לשתות בעצמו רוב רביעית, ואם אינו יכול לשתות בעצמו, יתן לאחד מן המסובים שישתה רוב רביעית. ולפני שהמקדש נותן לאחד מן המסובים לשתות רוב רביעית, יטעם המקדש מעט מהיין ואחר כך יתן לאחד מן המסובים. ועל פי הסוד עדיף במקרה כזה (שהמקדש עצמו אינו יכול לשתות רוב רביעית) שיתן לשתות רוב רביעית לזכר ולא לנקבה. ובדיעבד אפילו לא שתה אחד מהמסובים רוב רביעית, אלא כל המסובים יחד שתו רוב רביעית- יצאו ידי חובה. ובלבד שלא ישהה על ידי שתיית כולם זמן של יותר מכדי אכילת פרס.

י. כוס של ברכה צריך שיהא בו לפחות רביעית הלוג יין. והשיעור הוא 86 גרם כמנין כו"ס. ויש מחמירים ולוקחים כוס המכיל 137 גרם. והנוהגים כדעת החזון איש זצ"ל, מחמירים ולוקחים כוס המכיל 150 גרם כמנין "כוס הגון".

יא. כוס של קידוש טעון הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, כלומר שלא מספיק שהכוס יהיה נקי מבפנים אלא צריך להיות נקי גם מבחוץ, ואם הוא נקי ואין בו שיורי כוסות- אינו צריך שטיפה והדחה. וכן אם קנחו במטלית משני הצדדים, כשר הוא לקידוש ונחשב כאילו נשטף והודח. ועל פי הקבלה נוהגים להדיח ולשטוף גם כאשר הכוס נקי וצח.

יב. צריך לחזר אחר כוס שלם. שלא יהיה גוף הכוס שבור ולא פגום בשפתו, וכן צריך שלא יהיה פגימה וחסרון בבסיס שלו, ובשעת הדחק כשאין לו כוס אחר- יוכל לקדש עליו.

יג. אם הכוס נסדק או ניקב בחלקו התחתון באופן שאינו יכול להחזיק רביעית הלוג- פסול הוא לקידוש אף בדיעבד. ולכתחילה אין לקדש על כוס סדוק אף שאין היין נוטף דרך הסדק.

יד. לכתחילה יש להחמיר שלא לעשות קידוש על כוסות מנייר המיועדים לשימוש חד פעמי. ובשעת הדחק שאין לו כוס אחר, רשאי לעשות קידוש על כוס מסוג זה.

להלכות נוספות של הרב אהרן זכאי
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אהבת השם

הבטחון בה' מועיל לאדם לא רק במשך החיים חיותו כאן בעולם הזה, אלא גם לאחר פטירתו, כאשר נשמתו צריכה לעבר תקונים קשים, אולם באם היה זה חי בבטחון בה' - יזכרו לו בטחונו ויהא תקונו נעשה באפן הזריז והיעיל ביותר.

עוד אכתב איזה פרט במדת הבטחון, דע אחי שאין לך נפש מבני אדם כמעט שלא יצטרך גלגול בעל כרחו, ולפעמים ח"ו באבן בעץ או בהמה, ומי שמחזק לבו בבטחון על ה' נעשה תקונו בקרוב בלי שום שהיה, ואעתיק לך הלשון מרבנו האר"י ז"ל (בספר הלקוטים בירמיה סימן י"ז) חה לשונו הקדוש כה אמר ה' ארור הגבר אשר יבטח באדם וגו', והיה כערער בערבה וגו', ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה כעץ שתול על פלגי מים וגו', ראוי להבין מה הם אלו הדמיונות שדומה האדם הבוטח באדם לערער בערבה, ומהו זה הענש, וגם ראוי להבין דמיון שדמה בעל הבטחון לעץ שתול על מים וכו', אמנם הענין הוא כבר ידעת מה שכתבנו בענין המגלגלים מתגלגלים בצומח ודומם וכו', ואומר עכשו שהרשע אשר הסיר בטחונו מקונו ונותן בטחונו בבשר ודם כמזה, אמר עליו שענשו הוא שיהיה כערער, ר"ל ר"ע ר"ע, בערבה בגימטריא זרע, ויהיה בארץ מלחה שלא תעשה פרות, כי שם ישב האיש ההוא בגלגול לנצח, ולא יהיה לו עליו מדומם לצומח כאשר ידעת, אמנם הבוטח בה' חסד יסובבנו יצרנו, ושכרו הוא והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו לעלות מן מדרגה אל מדרגה, ובשנת בצרת כלומר אף על פי שתבוא נפשו במצור ומצוק ומתגלגל, שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, עם כל זה יהיה מתגלגל באילן העושה פרות, ויבוא לידי תקון על ידי אכל נפש, ולא ידאג ולא ימיש מעשות פרי לעלות ממדרגה אל מדרגה להיות אדם, וזה אמר אני ה' חוקר לב וגו', ולתת לאיש כדרכו וכפרי מעליו עכלה"ק.

ותראה אחי אהובי עד כמה מגיע מעלת הבטחון בה', כי אפלו בעדן גלגול ועדן השלכה כזה מזכירין לו מן השמים מדת בטחונו בה', ומושיעים אותו על ידי זה מכל צער וצרה, אשרי הבוטחים בשמך באמת, ויהי רצון שתשים חלקנו עמכם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו, ותראנו נפלאות וחסדים גלויים עד עולם, אמן כן יהי רצון.

"אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נצר ה' ומשלם על יתר עשה גאוה. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'" (תהלים לא כד-כה)

"אמונים נצר ה'" – שומר ה' את המאמינים בישועתו וסומכים עליו. "חזקו ויאמץ לבבכם" – כמו שראיתם שעשה לי להושיעני שהחלתי לו. (רש"י שם)

הבטחון בקדוש ברוך הוא ימשיך למגדל עז, הוא שאמר "מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב", לפי שבדרך הטבע

המתפחדים מן האויב ישגבו במגדל עז ושם חושבים עצמם בטוחים, וכשם שהטבע יודע זה ורואה אותו תמיד.

כן יש לו לדעת שהבוטח בשמו יתברך הוא יושב לבטח כיושב במגדל ויותר ממנו, כי בו ירוץ כלומר בשם ה' ירוץ הרץ ונשגב מן הצרה, מה שאין כן במגדל שלא ישגב שם מן הצרה לפעמים, כי אפשר שהאויבים יציתו המגדל ואין היושבים שם נשגבים מצרתם.

מדוע דרך רשעים מצליחה?

והצדיקים, ועושים זאת בלי להתרגש! אומר דוד המלך, אני לא מבין "אך ריק זיכיתי לבבי", לחינם אני מתאמץ לנקות את לבי מקנאה גאוה וכעס, "וארחץ בנקיון כפִי", ומה התוצאות "ואהי נגוע כל היום", עם כל עבודת ה' שאני משתדל, כל יום צרות ובעיות חדשות באות עלי, "תוכחתי לבקרים", בכל בוקר מתחדשת עלי צרה חדשה!

אם כן, דוד המלך שאל את השאלה הזו והאריך בה מאד! גם ירמיה הנביא אמר "צדיק אתה ה', משפטים אדבר אותך" רבונו של עולם אתה צדיק, אבל יש לי ריב איתך, "מדוע דרך רשעים צלחה, שלו כל בוגדי בגד", למה עובדי ה' משתדלים ומתאמצים, ולא זוכים לאותה שלוה שזכו לה הרשעים שכל הזמן מצליחים! מה הולך כאן?

רבינו בחיי מסביר, לכל צדיק שסובל או לרשע שיש לו תענוגות העולם יש סיבה, לכן אומרת התורה **"הנסתרות לה' אלקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם"**, כל אחד וסיבתו, אבל יש מכנה משותף לכולם, הרע לצדיק הוא לטובתו, והטוב לרשע הוא לרעתו, אם רואים רשע שבוגד בקב"ה ומצליח עליו נאמר "ונתתי פני באיש ההוא", ועוד **"ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו"**.

ואומר רבינו האר"י שכל מקום שמוזכרת המילה "פנים", פירושו תשלום! בורא עולם משלם במזומן בעולם הזה על מיעוט המצוות שעשה, והכל כדי להאבידו מעולם הבא, "לא יאחר לשלמו"! ואומר רבינו חיים בן עטר זיע"א, מי ששואל למה צדיק רע לו, ורשע טוב לו, צריך לצאת מנקודת מוצא שהקב"ה לא עושה עול לשום בריה, "אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

הקב"ה נוהג עם הרשעים בטובת עין, הוא מקבל הכל בשפע אפילו שרוצה דבר קטן נותנים לו דבר גדול, למה? כדי שימשיך לבעוט בקב"ה, וברגע שיגמרו זכויותיו, הוא יתחיל לשלם על הכל, יש מחיר לכל הנאה! החפץ חיים אומר, כשאדם נדון למות נותנים לו ברגעי האחרונים מה שהוא רוצה, תאכל סטייקים ומעדנים וקינוחים, כי זו הסעודה האחרונה שלך, ואחריה אתה עולה למעלה! הרעה לצדיק לטובתו והטובה לרשע לרעתו!

שנזכה להאמין!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

שבוע הבא יתקיים תיקון הנפטרים

הידוע שכתב רבי יהודה פתיה

שעושה נחת רוח לנפטר ומצילו מן הדין

ובכח התיקון לתקן את גשמת הנפטר

להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן

ולכן חשוב מאד שכל אחד יעשה לקרוביו את התיקון
וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12